

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XXII. De turbis, quae Alexandriae & variis in locis excitatae sunt ob
Chalcedonense Concilium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

in qua Acacius Petrum jam pridem de-
 positum fuisse dicebat, eumque noctis
 filium esse. His de causis, Misenus ac
 Vitalis Sacerdotio pulsi, & à mystica
 communione remoti sunt, cum uni-
 versa Synodus ita ad verbum pronunti-
 aisset. Petrum hæreticum, qui olim sa-
 cræ sedis decreto damnatus, excom-
 municatus & anathematizatus est, Ec-
 clesia Romana non recipit. Cui etiam si
 nihil aliud objiceretur, vel hoc unum
 sufficeret, quod ab hæreticis ordinatus,
 orthodoxis præesse non potuit. Istud
 quoque complectebatur sententia: A-
 cacium verò Constantinopoleos Epi-
 scopum, gravissima reprehensione di-
 gnum res ipsa indicavit. Quippe qui
 cum ad Simplicium scribens, Petrum
 hæreticum vocasset, idiplum Zenoni
 haudquaquam significaverit: cum tam-
 en, si quidem Zenonem amabat, id
 præstare debuisset. Verum ille, ut ap-
 pareret, Zenonem magis amat quàm fi-
 dem. Sed redeamus ad ordinem ge-
 storum. Exstat epistola ejusdem A-
 cacii ad Episcopos, & ad Clericos ac
 Monachos Ægypti, & ad universam
 plebem: qua schisma quod factum fu-
 erat, refarcire conatus est. Qua de re
 Litteras etiam scripsit ad Petrum Epi-
 scopum Alexandria.

καθηγηθῶ πέτρον, κὶ τὸν νικητὸς καθεστῆσαι
 ἐπιτέτοις τῶν ἱεροσωμῶν ἀπεκινήθησαν, κὶ τῶν
 ἀχεράντε κοινωμίας ἐχωρίσθησαν μισθῶς τε
 βιβλίῳ, πάσης τῆς σωθῆς ψηφισαμένη
 πὶ λέξεως ταῦτα. Πέτρον τὸν ἀιρέτικόν τῶν
 παλαιτῆ ψήφωτῶ ἱερωῶν καθεστῆσαι
 θέντα, ἀποκηρηχθέντα ἵε ἀναθεματῶν
 ἡρωμαίων ἐκκλησία εἰ δέχετῶ ὧ πνὶ εἰς
 ἀλλότι ἀντίθετο, τὸτο ἦρκεσεν ὅτι ἀπὸ ἀγ-
 λικῶν χειροτονθεῖς, τῶν ὀρθοδόξων ἡγεῖα
 ἡδυνάτῶ ἀειέχῶ τῶτο, ἀκακίον ὅ τῶν
 κωνσταντινουπόλεως μεγίστης διδύνης ἄξιον
 πρῶγμα ἀπέδειξε, διότι πρὸς συμπλω-
 γησῶν, ἵε ἀιρέτικόν καλέσας τὸν πέτρον
 τῶ βασιλεῖ εἰς πεφανέρωκε δέον ἐπιεργα-
 τὸν ζήνωνα τὸτο πράξαι. ἀλλὰ μᾶλλον τῶ
 θω ἀγαπᾶ τὸν βασιλέα, εἰ τῶ πῖνον ἀγαπᾶ
 ἀλλ' ἐπὶ τῶ εἰς τὸν λόγον ἐπανάγωμιν. ἵε
 ρεῖται ἀκακίε ἐπισολῆ πρὸς τῶς ὀρθοδόξους
 πρεσβῆρας, κληρικῶς τε κὶ μοναχῶς ἵε πρὸς
 ἀπαντα τὸν λέων, διῆς ἐπειράθη τὸ γυμνα-
 ἀνακαλέσασθαι χρίσμα. ἀπὶ ἂν ἵε πρὸς
 τῶν τὸν ἀλεξάνδρειας ἐπίσκοποι γ-
 γράφα.

CAP. XXII.
 De urbis, quæ Alexandria & variis in locis
 excitata sunt ob Chalcedonense
 Concilium.

Porro invalescente schismate Ale-
 xandriæ, Petrus cum Leonis epi-
 stolam & acta Chalcedonensis Synodi,
 eosque qui Dioscori ac Timothei
 scripta minimè susciperent, iterum
 sub anathemate damnasset, Episco-
 pis quibusdam & Archimandritis per-
 suasit, ut sibi communicarent. Et
 quoniam aliis idem persuadere non
 potuerat, plurimos monasteriis suis
 exegit. Quas ob causas Nephalius
 ad urbem regiam profectus, rem om-
 nem Zenoni nuntiavit. Ille gra-
 viter commotus, Cosmam, unum ex
 suis Protectoribus, Alexandriam mi-
 sit, qui unitatis causâ gravissimas mi-
 nas Petro intentaret, utpote qui ma-
 ximam dissensionem asperitate sua
 excitasset. Verùm Cosma, cum ni-
 hil ipsi ex voto successisset, Constan-
 tinopolim revertitur, monachis, qui
 expulsi fuerant in sua domicilia resti-
 tutis. Rursus itaque Imperator Ar-
 lenium mittit, quem Præfectum Ægy-

Κεφ. κβ.
 Πρὸς τῶν ἐν ἀλεξάνδρειᾳ κινηθῆναι καὶ ἐν διαφόροις
 τόποις, χάριν τῆς ἐν καλχηδόνι
 συνόδου.

Ἀκμάζοντῶ τῶν τῶν χρίσματῶ ἐν
 ἀλεξάνδρειᾳ, πέτρος ὀνίεσ τῶν ἐπιστο-
 πῶν κὶ δοχμῶν ἀνδρείων κοινωμῶν ἀπὸ πῖνον
 τὸν λέων ἵε αὐτῶ ἀναθεματῶσας ἵε μιν, κὶ τῶ
 ἐν καλχηδόνι πεπραμῆνα, ἵε τῶς μὴ δέχο-
 μένης τὰ συγράμματα διδοσκόρου κὶ τιμοθέου
 κὶ ὡς τῶς ἄλλης πείθειν ὀκλίχουε, τῶς πῖνον
 ἐκ τῶν οἰκίων ἀπήλαυνε μοναστηρίων ἐν
 νηθάλῳ ἀνά τῶν βασιλέως γυμνασίων, τῶ
 ἀπὸ τῶτων ἀνήγειρε τῶ ζήνωνι ὀς συνίεργ-
 θεῖς, κοσμᾶν ἐπέμπετῶ ἕνα τῶν ἱεροσολι-
 τῶν ἀπὸ μνείας κὶ πέτρος τῶ ἐνώσεως χερ-
 ἐπιφερόμενον ἀπειλάς, ὡς δὴ διὰ τῶ ἀκακί-
 τῶ ἀχρηστῶν διάσασιν μεγαλήν ἐργασμῶν
 κὶ μηδενὸς ἵε κὶ σκοπῶν ὀς προχωρησῶν
 ἀνεχώρητῶ πρὸς τῶν βασιλέως ὀ κοσμῶν
 μόνοις τοῖς ἀπελαθεῖσιν ἀποδοῦσιν ὀκνῶν
 καταγῶγια καὶ πέμπειν αὐτῶ πρὸς
 τῶ βασιλέως δεξίον, ἡγεμῶν ἀγγελοῦ

τεχτων στρατιωτικων ταγματων περιεβλη-
μεν Θ' ος σωτηφωλιω τω αλεξανδρε κα-
ταληφας, λογως περι της ενωσης ενικη η
μη πεισας, ενις τετων εκπεμπη ανα τω
βασιλιδα πολων πλεισοι μεν εν τω τω
ζηνωι περι της ενκαληδονι συνοδος κεινην-
το λογοι ενβροηκε η περι εεργον εδεν, παν-
ταλω ε συνδεμενε ζηνων Θ' τη ενκαληδονι
συνοδω.

pti & Ducem rei militaris simul pro-
moverat. Qui una cum Nephelio A-
lexandriam ingressus, verba fecit de
concordia. Sed cum persuadere eis
non potuisset, nonnullos eorum misit
Constantinopolim. Ac multa quidem
de Concilio Chalcedonenfi disputata
sunt coram Zenone. Nihil tamen
perfectum est, propterea quod Zeno
Chalcedonenfi Concilio minimè assen-
tiebatur.

Κεφ. κγ'

Πειθραυτι η ευφειμι ηδ καισαντινοπολιων, και αθανασιο
και ιωαννη περι αλεξανδριαν, και παλλαδιο και φλαβιανω
ηδ αντιοχεια, η ετερον των.

ΕΝ ΤΩΤΩ ΤΩ ΑΝΑΚΙΣ ΕΚΩΝΣΑΝΙΝΑ ΠΟΛΕ-
ως την κοινω στραμενε πορειαν, φραυι-
λας την επσκοπην διαδεχε). η συνοδικois
χρησαμενε φραυιτα προς τον αλεξανδρει-
ας πετρον, αμοιβαίοις ο πετρος ηρησατο
γραμματα, τα αυτα περι των ενκαληδονι
πεπραμενων διεξεληθων επηδη η φραυιτας
των ενσεθεν διεδημησε τεπαρας η μοναξε-
πισκοπησας μηναι, διφημι Θ' μελ αυλον επι-
σκοπος κεχειροτοντο. οτι τας συνοδικας επι-
στολας δεχε) πετρος, τας προς φραυιταν γε-
νημενας. (ενηκως τον κη) των ενκαληδονι
πεπραμενων αναθεμα, λιανεταραπτο, η
ιαυλον τ προς πετρον κονωιας απερρηξε. (ε
φερε) τετων εκαλερα επισολη, ητε τω φραυι-
τα, προς πετρον, ητε τω πετρος προς
φραυιταν, ας δια λο μακρον τ λεξεως, παρι-
μη. μελλοσιων τοιγαρε εν ευφημια δε πετρος
προς αλληλας ανιφερωξ, η συνοδος εφ ε-
ωλις καλεν, φθανη τελευτησας ο πετρος, η
διαδεχε) τετα τον θρονον αθανασιος ος επει-
ραθη τας διασολιας συναψαι ενιχουσε δε,
προς διαφορας γνωμασιων μερων δοκριβεν-
των, οτις αθανασιος με ταυτα συνοδικας επι-
στολας διαπεμπομυρος παλλαδιω με πε-
τρον επισκοπησανι τω ανιολοχο, τα τω πλη-
σια πεπραχε περι της ενκαληδονι συνοδος.
ταυτο δε εστο η ιωαννης ο μετ αθανασιον τον
εναλεξανδρεια θρονον διαδεξαμυρο. και
παλλαδις τελευτησαντο τω ενανιολοχεια
περοδρα, η φλαβιανω τον εκεινε θρονον δι-
αδεξαμυρα, ωεμπειαι προς αυτα καλα
τω αλεξανδρειαν σαλομων αντιοχειας
περοευτερο, συνοδικα τε κομιζων, και
αμοιβαίως συλλαβας ζητω ιωαννη προς

CAP. XXIII.

De Fravita & Euphemio Constantinopolitanis
Episcopis: Et de Athanasio ac Joanne Ale-
xandrinis: Et de Palladio ac Flaviano An-
tiochenis: Item de aliis quibusdam.

INter hæc Acacio Constantinopoli-
tano fatali sorte sublato, Fravita
in ejus locum succedit. Qui cum
Synodicas suas ad Petrum misisset,
rescripsit ei vicissim Petrus, de Chal-
cedonenfi Synodo eadem dicens,
quæ supra commemoravi. Mortuo
deinde Fravita, qui quatuor dunta-
xat menses episcopatum gessit. Eu-
phemius ejus loco Episcopus est or-
dinatus. Hic accepit Synodicas e-
pistolas, quas Petrus ad Fravitam
scripserat. Cumque in illis anathe-
matizari gesta Chalcedonenfis Syno-
di deprehendisset, magnopere con-
turbatus est, seque à Petri commu-
nitione sejunxit. Exstant etiamnum
utriusque epistolæ, tam Fravitæ ad
Petrum, quam Petri ad Fravitam.
Quas ob nimiam prolixitatem præ-
termisi. Cum igitur Euphemius ac
Petrus adversus se invicem conten-
dere, & Synodos alter contra alte-
rum convocare jam pararent, Pe-
trus fatali morte præripitur, eique
succedit Athanasius. Qui cum diu
multumque laborasset, ut eos, qui
inter se dissidebant reconciliaret, id
tamen perficere non potuit, par-
tibus in varias sententias discissis.
Postea idem Athanasius, cum Syn-
odicas litteras mitteret ad Palladi-
um Antiochensem Episcopum, qui
Petro successerat, de Chalcedonen-
fi Synodo idem fecit, quod Petrus.
Idem quoque factum est à Joanne,
qui post Athanasium Alexandriam
sedem obtinuit. Mortuo post hæc
Palladio Antiochenfis Ecclesiæ An-
tistite, Flavianus cum in ejus locum
successisset, Salomonem Antiochenum
presbyterum misit Alexandriam, qui
Synodicas ipsius perferret, & Joannis
Yy